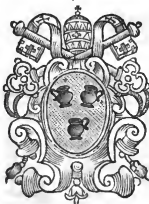
2.

CONFIRMATIO DECRETORVM

CONGREGATIONIS S.R.E. CARDINALIVM CONCILII TRIDENTINI INTERPRETVM,

Super Celebratione Missarum, etiam cum declarationibus, & innouatione Decretorum ab eadem Congregatione, auctoritate fel. rec. Vrbani Papæ VIII. desuper aliàs factorum.

R O M Æ. M.DC.XCVIII.

Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apostolicæ.

INNOCENTIVS EPISCOPVS

SERVVS SERVORVM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

NVper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum prodierunt Decreta tenoris infrascripti, videlicet.

Aliàs super celebratione Missarum, ac prohibitione illas moderandi, seu reducendi absque Sedis Apostolicæ licentia, necnon super earundem oneribus perpetuis suscipiendis, & Religiosorum numero vltra redditus, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo, emanarunt ab hac Sac. Congregatione S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, auctoritate per fel. rec. Vrbanum Papam VIII. illi specialiter attributa, quamplura Decreta tenoris sequentis.

Cùm sæpe contingat in quibusdam Ecclesijs tam magnum Missarum celebrandarum numerum, ex varijs Defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, vt illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen noua onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, vt depereant piæ Testatorum voluntates, obstricta Benefactoribus fides violetur, Defunctorum animæ suffragijs priuentur, Ecclesijs debitus subtrahatur cultus, ac Christifideles graui scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: Cùmque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ij, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas breui ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri, aut quod Ecclesijs fortè pecuniarum absumptis, plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque vllo emolumento, aut quod eleemosynæ pro illis celebrandis sint adeò tenuis, vt non facilè inueniantur, qui velint huic se muneri subijcere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterij adeò exigui, vt Sacerdotes pro necessaria sua sustentatione, nouis se oneribus obstringere compellantur: Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum animaduertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitatique, ac iustitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum à Christiana Republica conuellere, atque eradicare. Sanctissimi D.N. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infrascripta Decreta edidit.

Ac primò districtè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; alio-

quàm reductiones, moderationes, & commutationes huiuſmodi, ſi quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

Deinde vbi pro pluribus Miſſis, etiam eiuſdem qualitatis celebrandis, ſtipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, ſiue ab vna, ſiue à pluribus perſonis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Monaſterijs, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Pijs quibuſcumque, tam Sæcularibus, quàm Regularibus; Sacra Congregatio ſub obteſtatione Diuini Iudicij mandat, ac præcipit, vt abſolutè tot Miſſæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint, itaut alioquin ij, ad quos pertinet, ſuæ obligationi non ſatisfaciant; quinimmò grauiter peccent, & ad reſtitutionem teneantur.

Id verò, vt deinceps obſeruetur exactiùs, Sac. Congregatio eadem auctoritate reuocat Priuilegia, & Indulta omnia quibuſuis perſonis, Eccleſijs, ac Locis Pijs, tam Sæcularibus, quàm Regularibus cuiuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, quamcumque ob cauſam conceſſa, quibus indulgetur, vt certarum Miſſarum, vel Anniuerſariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, ſeu Orationibus plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Ac ſimiliter omne damnabile lucrum ab Eccleſia remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eamdem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Eccleſijs, in quibus onera Miſſarum in perpetuum impoſita ſunt, Sacerdotes in eis, vt par eſt, adimplendis eò tepidiores, ac ſegniores reddantur, quòd onera huiuſmodi cum nulla, aut parua ſint vtilitate coniuncta; ſtatuit, atque decernit, vt pecuniæ, ac bona mobilia Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monaſterijs, Conuentibus, ac Locis omnibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, atque illorum perſonis in futurum ſimpliciter acquirenda cum onere perpetuo Miſſarum celebrandarum ab ijs, ad quos pertinet, ſub pœna Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ipſo facto incurrenda à die realis acquiſitionis, ſtatim deponi debeant penes Ædem Sacram, vel perſonam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, ſeu illorum pretium quàm primùm inueſtiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expreſſa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac ſi eadem bona immobilia auctoritate Apoſtolica deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium, ſub eadem pœna, vt ſupra, deponi, atque in alijs bonis ſtabilibus itidem fructiferis cum ſimili oneris repetitione, atque annexione conuerti debeat.

Ad hæc Sac. Congregatio quibuſuis Capitulis, Collegijs, Societatibus, & Congregationibus, necnon Domibus, & ſingulis Eccleſiarum, ac piorum Locorum, tam Sæcularium, quàm Regularium Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, diſtrictè prohibet, ne impoſterum onera perpetua ſuſcipiant Miſſarum celebrandarum, Sæculares quidem ſine Epiſcopi, vel eius Generalis Vicarij; Regulares verò ſine Generalis, vel Prouincialis conſenſu, & licentia in ſcriptis, & gratis concedenda; alioquin Sæcularis, qui huius prohibitionis tranſgreſſor extiterit, ab ingreſſu Eccleſiæ interdictus ſit eo ipſo: Regularis verò pœnam priuationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit,

ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisque actiuæ, ac passiuæ, absque alia declaratione incurrat.

Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum ijdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt noua quoque onera suscipere valeant; alioquin omnino abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesijs cum inscriptione illa: *Eleemosyna pro Missis*, vel alia simili sub ijsdem pœnis ipso facto incurrendis, ne Fideles hac ratione frustrentur.

Episcopus verò, seu eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirant, de singulis Missarum celebrandarum obligationibus, cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut Loco pio incumbentibus; nec antea assensum huiusmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tam nouo oneri suscipiendo, quàm antiquis iam susceptis satisfacere posse, præcipuamque rationem habeant, vt redditus, qui Ecclesijs, & Locis pijs relinquuntur, omnino respondeant oneribus adiunctis secundùm morem cuiusque Ciuitatis, vel Prouinciæ, intelligantque, si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in nouissimo die se huius prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremò Illustrissimi Patres non sinè graui animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem disciplinam euertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatē fouent, in oneribus Missarū supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex maiori Regularium numero, quàm ferant redditus, & eleemosynæ cuiusque Monasterij; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilij Decretis, hac de re editis, Sanctissimi Domini Nostri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscumque alijs superioribus Monasteriorum, Conuentuum, ac Domorum Regularium, bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cuiuscumque Ordinis, Congregationis, & instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium, vt singuli, ad quos pertinet in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum vsu peritioribus, bona immobilia, censūs, redditus, & prouentus omnes, consuetas item eleemosynas, & obuentiones tam communes Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum eiusdem Prouinciæ, quam etiam singularibus personis Religiosis assignatas, seu permissas in communem vsum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter, & maturè recognoscant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliaue cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere.

Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem superior, cuius interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione generali, vel Prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipsomet Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui cōputatis huiusmodi redditibus, eleemosynis, & obuentionibus vniuersis, & oneribus, vt supra detractis sedulò examinent, quot Religiosi homines connumeratis etiam laicis, alijsque necessarijs seruientibus in vnoquoque Monasterio, Conuentu, & Domo regulari iuxta regionis, & proprij instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, compe-

 tenter

tentèr valeant sustentari. Tum eorumdem bonorum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, vt in illo diligentèr omnibus discussis, cuiusque Familiæ Monasterij, Conuentus, ac Domus Regularis in singula quaque Prouincia certus earum tantùm personarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obuentionibus, vt superiùs sufficienter ali possint.

Ne verò Superiores, qui id præstare debent, seriùs, aut remissiùs, quàm par est, suo muneri satisfaciant; mandat Sacra Congregatio, vt infra annum, post proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad Sacram ipsam Congregationem Concilij singuli mittant.

Numerumque familiæ, singulorumque Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi Regularium, Capituli, seu Congregationis generalis, vel prouincialis sententia, et auctoritate præfinitum, ijdem Superiores tam Generales, et Prouinciales omnes, quàm Locales perpetuò seruare omninò teneantur, nec possint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti reddituum absque Sacræ ipsius Congregationis licentia; superiores autem huiusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, vt supra præscriptum, quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium Officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vocisque actiuæ, ac passiuæ, & ad omnia suæ Religionis Officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque alijs etiam grauioribus à Sede Apostolica insligendis pœnis Sacra Congregatio subiacere voluit, & declarauit.

Deinceps verò Monasterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita; in singulis huiusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monaci, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis eleemosynis detractis omnibus, vt supra detrahendis, competenter sustentari valeant ad præscriptum decreti felicis recordationis Gregorij XV. hac de re editi; Alioquin Monasteria, & loca huiusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, vt supra sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitauerint Ordinarij loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ Iurisdictioni subiecta esse intelligantur.

Porrò, nè vllo vnquam tempore hæc in obliuionem, seu desuetudinem abeant, Superiores locales cuiusque Monasterij, Conuentus, ac Domus Regularis curare, atque efficere teneantur, sub pœna priuationis Officij, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, vt in perpetuum, sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Aduentus, & feria sexta post Octauam Corporis Christi, præsentes ordinationes in publica Mensa perlegantur.

Omnibus tam Ecclesiasticis personis cuiuscumque sint Ordinis, conditionis, & gradus, quàm Laicis quocumque honore, & potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitùs interdicta.

Non obstantibus, quoad suprascripta omnia, & singula in præsentibus decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani, Con-

gre-

gregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Instituti, etiam necessario; & in indiuiduo exprimendi Ecclesiarum, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam Sæcularium, quàm Regularium Locorum, necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Priuilegijs quoque, Indultis, & literis Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus aduersantur, illis aliàs in suo robore permansuris, Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate specialiter, & expressè derogat, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, vt præsentes ordinationes in Valuis Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Floræ, vt moris est, affixæ omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac si vnicuique personalitèr intimatæ fuissent.

Vtque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 21. Junij 1625.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congreg. Secr.

Excitatis autem super præmissorum decretorum intelligentia, seu interpretatione infrascriptis dubijs, prodierunt à memorata Congregatione simili auctoritate illi à præfato Vrbano Papa Octauo specialiter attributa responsiones, seu declarationes inferiùs apponendæ.

Super primo Sacræ Congregationis decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, vt non sit, qui velit onus illi iniunctum subire, etsi recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessarijs?

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, vt possit huiusmodi onera moderari?

 Se-

Secundò, super secundò eiusdem Congregationis decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab Offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam iuxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo; teneantur Missas illis ab Offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficij, seu Capellæ, legati, aut salarij, possint etiam manualem eleemosynam, pro Missis votiuis, aut Defunctorum recipere, & vnico Missæ Sacrificio vtrique oneri satisfacere?

Quintò, posito, quòd Testator relinquat, vt celebrentur pro eius Anima centum Missæ, absque vlla præscriptione eleemosynæ.

Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi benè visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario.

Sextò, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio reuocat priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel Anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu Orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Priuilegium?

Septimò, super quarto eiusdem Congregationis Decreto, qui prohibetur Sacerdoti, qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte eiusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, vt retineant aliquam eleemosynarum portionem, pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, Inseruientium, paramentorum, luminum, Vini, Hostiæ, & similium?

Octauò, an hoc decretum habeat locum in beneficijs, quæ conferuntur in titulum, idest, an Rector beneficij, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium, ad rationem redditruum Beneficij?

Decimò, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna, maior solita, pro celebratione Missæ, debeant dare eamdem integram eleemosynam ijs, quibus Missas celebrandas committunt; An vero satis sit, vt dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Vndecimò, super quinto eiusdem Congregationis decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba (eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum ijdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt noua quoque onera obire valeant; Alioquin omnino abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant &c.

Quæritur, an hoc decretum prohibeat absolutè, quominùs accipiant nouas eleemosynas ij, qui acceptis non satisfecerunt, & quid, si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimo, quid, si offerens eleemosynas, audito impedimento consentiat, vt Sacerdos Missam celebret, cum primùm poterit?

De-

Decimotertio; an pœnæ interdicti, & aliæ appositæ in eodem decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesijs, vt ibidem præcipitur?

Decimoquarto, an in hoc Decreto comprehendantur illæ Capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesijs, in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (*Casse de Morti*)?

Decimoquinto, an Administratores Ecclesiæ, magnæ deuotionis, & concursus, possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si ijsdem Missis, non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne alias cultus Ecclesiæ, & deuotio, ac concursus Fidelium, vt aiunt, minuantur?

Decimosexto, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum, tam Secularium, quàm Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem priuatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (*& alijs ad quos pertinet*) supplicatur pro opportuna declaratione?

Decimoseptimo, super septimo eiusdem Sacræ Congregationis decreto, quo cauetur, vt in singulis Monasterijs Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, an vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim similis decreti Sanctæ memoriæ Pauli V. absque tamen computatione redditutum, culusque Religiosi, sit denuò facienda, nec ne?

Decimo octauo, An Nouitij, ad habitum regularem admissi, possint admitti ad professionem in Monasterijs, in quibus habita, vt supra, præfixione numeri, commodè ali non possunt?

Decimo nono, Super vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita vt alioquin subsint iurisdictioni ordinariæ.

Quæritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueuerunt onera Missarum recipere, vt sunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis Iesu?

Vltimo, An idem decretum, vbi disponit, vt nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia, dumtaxat; ad quam est restrictum decretum proximè antecedens, an verò etiam extra Italiam.

Declarationes, seu Responsiones ad supradicta Dubia.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, auctoritate sibi à Sanctissimo Domino Nostro attributa, ad singula Dubia superius proposita, ad hunc modum respondit, videlicèt.

Ad primum, etsi legatum sit adeò tenue, nihilominus pro reductione oneris, vt suprà impositi, ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque vlla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse iudicauerit: Verumtamen. Si in ipsa Beneficij erectione expressè cautum fuerit, vt liceat Episcopo iniunctum onus reducere, ac moderari legem hanc fun-

fundationis, quàm decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & obseruandam.

Ad secundum, esse intelligenda de praescriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autèm ab Ordinario: Quòd si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarum non praescripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot praescripserit Ordinarius secundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciae.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione Beneficij, seù Cappellae, Legati, aut Salarij, si eleemosynas pro alijs etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa vtrique obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, vbi nullam certam eleemosynam Testator reliquit, esse ab Episcopo praescribendam eleemosynam congruam, quae respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciae.

Ad Sextum, ita esse intelligenda.

Ad Septimum, respondit, permittendum non esse, vt Ecclesiae, ac loca pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum, vllam, vtcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiae, & Loca pia alios non habent redditus, quos in vsum earumdem expensarum erogare licitè possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenùs debere excedere valorem expensarum, quae prò ipsomet tantùm Missae Sacrificio necessariò sunt subeundae, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, vt ex pecunijs, quae supersunt, expensis, vt suprà deductis, absolutè tot Missae celebrentur, quot praescriptae fuerint ab Offerentibus eleemosynas.

Ad Octauum, non habere locum. Sed satis esse, vt Rector Beneficii, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebrāti eleemosynam congruam, secundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciae, nisi in fundatione ipsius Beneficij aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere absolutè integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem sibi retinere posse.

Ad Vndecimum, respondit, non prohibere absolutè; Ac propterea, etsi oneribus iam susceptis non satisfecerint, posse tamen noua etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodò infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Duodecimum, quamuis Onera suscepta infrà modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat, & consentiat, vt illae tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quò minus eo casu eleemosyna accipiatur prò ijsdem missis iuxtà Benefactoris consensum celebrandis.

Ad Decimum tertium, has poenas non habere locum, nisi in suscepturis onera perpetua missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel eius Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimum quartum comprahendi.

Ad Decimum quintum. Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, vt suprà in responsione ad Duodecimum.

Ad

Ad Decimum sextum, comprehendi etiam priuatos Sacerdotes.

Ad Decimum septimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam, seruata forma vltimi decreti hac de re editi.

Ad decimum octauum, esse admittendos ad professionem, si aliàs habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio eiusdem Religionis esse collocandos, vbi commodè ali possint.

Ad Decimum nonum, censuit comprehendere.

Ad Vltimum, habere locum extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S.Cong.Secretarius.

Cum autem super præmissis diuersi irrepserint abusus, illorumque occasione, quàm plures querelæ, & recursus ad Apostolicam Sedem peruenerint; Cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum huiusmodi detestabiles abusus è Christiana Republica pro viribus euellere, ac opportunè prouidere, vt sublatis fraudibus, ac emendata negligentia piæ Disponentium, seu Benefactorum voluntati fides illibata seruetur, Defunctorum animabus integra, & prompta præstentur suffragia, itidemque Deo maior gloria, & Ecclesijs præstantior cultus reddatur, præuia auctoritate per SS.D.N. Innocentium Diuina Prouidentia PP. XII. ei specialiter attributa infrascripta decreta, prius in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem Suam deputata, & postea in generali huiusmodi Cardinalium Congregatione maturè, & accuratè discussa, recognita, & examinata edidit.

In primis, præinserta decreta cum præmissis illorum declarationibus plenissimè, & amplissimè approbat, confirmat, & innouat, omniaque, & singula ibidem contenta, & expressa iterum omni meliori modo decernit, statuit, ac ab omnibus, & singulis etiam speciali, & indiuiduali nota, seu expressione dignis penitùs obseruari, & omnimodæ executioni demandari decernit, sancit, & præcipit.

Insuper, vt in re tanti momenti consultiùs, ac maiori, vt par est, circumspectione procedatur; Si qui forsan fuerint, vel sint, qui suis prauis, & erroneis intentionibus, seu opinionibus blandiri volentes missarum celebrationē omittunt sub malitiosa, vel irrationabili spe earumdem condonationem, vel reductionem à Sede Apostolica, vel compositionem à Reuerenda Fabrica Sancti Petri de Vrbe obtinendi; Congregatio præfata tum eosdem, tum quoscumque alios, qui posthac in adeò detestabiles abusus ausi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos esse voluit, præfatas condonationes, & reductiones ab eadem Sede, non nisi ex rationabili causa, seu æqua commiseratione, compositiones verò à dicta Fabrica vtente suis facultatibus, & priuilegiis, non nisi ex causa pariter rationabili, & cum clausulis opportunis, & præsertim cū illa: *dummodò malitiosè non omiserint animo habendi compositionem, aliàs gratia nullo modo suffragetur*, admitti consueuisse, & solere; quapropter, vt locus omnis imposterum hisce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, seu spes, ac eleemosynarum, siue in totò, siue in parte versiones in alium, quàm præfatarum missarum vsum, seu satisfactionem; & quascumque alias directas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas

diatas contrauentiones, seu circumuentiones declarat prorsùs irrationabiles, iniustas, & illicitas, illasque omnino reprobat, damnat, & interdicit.

Cumque huiusmodi absurda ex eo plerumque proueniant, quòd onera Missarum supra vires suscipiantur; caueant omnes, & singuli Rectores, Superiores, & Ministri quarumcumque tùm sæcularium, tùm Regularium Ecclesiarum, seu illarum Capitula, ne onera, seu missas tùm perpetuas, tùm temporales, tùm etiam manuales, quarum satisfactioni impares fuerint, quoquomodo suscipiant, vtque id ipsum quoad fieri poterit, pateat, teneantur ijdem conficere, semperque in loco magis patenti, & obuio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium literis perspicuis, & intelligibilibus descriptorum, quorum implemento, si moraliter, & intra præscriptum, seu breue tempus satisfacere non posse, sed illa dumtaxat, & non vlteriora adimplere posse crediderint, seu credere debuerint, alias Missas, siue perpetuas, siue temporales, siue manuales per se, vel per interpositas personas quoquomodo recipere, seu acceptare omnino desistant, seu abstineant; & vlteriùs tali casu in eadem Tabella similiter exprimant sese, propterea alijs missis acceptandis, & celebrandis impares esse.

Iidemque teneantur pariter in Sacrario duos libros retinere, ac in eorum altero singula onera perpetua, & temporalia; in altero autem missas manuales, & tam illorum, quàm istarum adimplementum, & eleemosynas distinctè, & diligentèr annotare, & annotandas, seu annotanda curare, singulisque annis de supradictis adimplementis, eleemosynis, & oneribus pariter exactam rationem suis Superioribus reddere, ac omnes, & singulas rationes huiusmodi in præfatis respectiuè libris simili distinctione, & diligentia, tam præfati, à quibus rationes debent reddi, quàm Superiores, quibus reddendæ erunt, describere, seu annotare, siue describendas, vel annotandas respectiuè curare.

Quibus semper saluis, debeant vlteriùs Regulares prædicti, omnes, & quascumque eleemosynas tùm manualium, tùm perpetuarum, & temporalium missarum reponere in capsa particulari sub duabus clauibus, quarum vna penes Superiorem localem, altera verò penes alium à Capitulo Conuentuali deputandum retineatur, ac de iisdem eleemosynis, & celebratione missarum coram Patribus Discretis, seu Consiliarijs, vel alio simili modo nuncupatis singulis mensibus districtam rationem exigere, & respectiuè reddere.

Quòd si prædicti, ad quos cura Tabellæ, Capsæ, & librorum præfatorum respectiuè pertinet, seu pertinere debet, suam operam præmissis, vt præfertur, minimè nauauerint, & Superiores, tùm Sæcularium, tùm Regularium Ecclesiarum rationem prædictam non exegerint, seu non inuigilauerint, quòd præfati, qui in curam Tabellarum, & librorum incumbunt suo muneri, vt præfertur, satisfaciant, in singulis respectiuè casibus Sæculares pœnam suspensionis incurrant; Regulares verò voce actiua, & passiua, ac gradibus, & officijs, quæ obtinent ipso facto, & absque alia declaratione priuati sint, & intelligantur, necnon ad huiusmodi gradus, & officia obtinenda similitèr inhabilitentur, & inhabilitati sint, & intelligantur.

Porrò, ne vllo unquam tempore omnia, & singula decreta prædicta in obliuionem, seu desuetudinem abeant, Rectores, Superiores, seu Capitula Ecclesiarum Sæcularium illa retineant publicè exposita in eorum Sacrario; Superiores verò Locales cuiuscumque Monasterij, Conuentus, ac Domus Regularis

gularis curare, & efficere teneantur sub pœna priuationis officiorum, quę obtinent, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, vt in perpetuum sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Aduentus, & feria sexta post Octauam Corporis Christi omnes, & singulæ præmissæ tùm insertæ, seu confirmatæ, tùm in præsens factæ Ordinationes vna cum dictis declarationibus in publica Mensa perlegantur.

Meminerint igitur, & satagant Ordinarij, ut à personis, & in Ecclesijs quoquomodo etiam in vim decretorum Concilij Tridentini sibi subiectis, missæ ea, qua par est, fide, & diligentia celebrentur, & cuncta, & singula decreta huiusmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum iustitiam recurrentibus, seu instantibus reddentes, sed ex officio tùm in Visitationibus, tùm in alijs actibus, & modis, quos expedire, & conuenire toties, quoties indicauerint inquirentes, ne aliquid committatur, peruertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus, & singulis decretis aduersetur.

Caueant etiam respectiuè omnes Regulares tùm Subditi, tùm Superiores quicumque nedum locales, sed etiam Prouinciales, & Generales, ne missarum celebratio, & omnium decretorum præmissorum executio, cum pernicie propriarum animarum, cum præiudicio illarum, quibus missæ sunt applicandæ, & cum magno Christi fidelium scandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, seu peruertantur, alioquin vltra propriæ conscientiæ onerationem, pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ac graduum, & officiorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis ad huiusmodi gradus, & officia obtinenda prorsus incurraut.

Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & singulos Contrauenientes debitis pęnis diligentèr, & promptè etiam per inquisitionem animaduertere, & insuper teneantur omnes, & singuli Superiores locales in Prouincialibus Capitulis, seu Congregationibus exhibere attestationem, seu fidem ab omnibus Sacerdotibus Conuentus, Monasterij, seu cuiuscumque Domus regularis subscriptam, & iuratam, quòd omnibus, & singulis tùm perpetuis, tùm manualibus Missarum oneribus, seu obligationibus ad limites, & tenorem præsentium decretorum tempore eorum regiminis fuerit omnino, & integraliter satisfactum, vel deficiente aliqua modica satisfactione, possit etiam huiusmodi residuali implemento Missarum distinctè referendarum intra breue tempus moraliter satisfieri, ea adiecta, & omnino adimplenda conditione, quòd antè præfatę attestationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem actiuam, seu passiuam in memoratis Capitulis, seu Congregationibus omnino habere non valeant.

Præterea Prouinciales, Vicarij, & Visitatores Prouinciarum, seu Congregationum debebunt in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante ostendere, quòd executioni præsentium decretorum sedulò inuigilauerint, & ad eorum tenorem in omnibus, & singulis Conuentibus, seu Monasterijs, vel Domibus Regularibus Prouinciæ, seu Congregationis de omnibus, & singulis oneribus, & obligationibus, ac insimul satisfactionibus Missarum exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem respectiuè pœnarum in decretis contentarum processerint, & de adimplemento circa ea, quæ in præmissis ad ipsos spectant legitimè docuerint, aliàs ad vocem actiuam, & passiuam in Capitulis Generalibus nullatenus admittantur.

Cæterum, quia etiam ad quamplures Archiconfraternitates, Confrater-

nitates, Societates, Congregationes, Hospitalia, Altaria, Cappellas, Oratoria, & Ecclesias, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuicumque curæ, seu regimini, aut administrationi, vel directioni Laicorum cuiuslibet gradus, status, conditionis, & præeminentiæ etiam speciali, & indiuiduali nota dignorum dumtaxat, vel quorumcumque Ecclesiasticorum, & Laicorum huiusmodi mixtim commendata, annexa, seù quomodocumque commissa, vel attributa sunt, onus, seu cura celebrationis Missarum, siue manualium, siue ad tempus, vel in perpetuum pertinet; Hinc saluis semper ijs, quæ in præinsertis decretis continentur omnes, & quicumque huiusmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hospitalium, Altarium, Cappellarum, Oratoriorum, & Ecclesiarum, ac aliorum locorum, & operum piorum Rectores, seu Administratores, vel Directores, & alij huiusmodi Officiales, nec non ij, ad quos Cura Tabellæ, & librorum in præmissis spectat, Tabellam, libros, & hæc decreta respectiuè iuxtà modos superius expressos, similiter retinere, nec non de oneribus, ac celebrationibus, & eleemosynis dictarum Missarum singulis annis rationem exigere, & respectiuè ijs, ad quos pertinet, reddere sub pœnis arbitrio, & in subsidium excommunicationis, teneantur.

Postremo omnibus, & quibuscumque tam Ecclesiasticis personis cuiuscumque Ordinis, Status, gradus, Regulæ, Congregationis, Societatis, conditionis, & dignitatis existant, quàm Laicis quocumque honore, ac potestate prædictis omnia, & singula præmissa decreta interpretandi, nec non Ecclesiasticis prædictis pœnas in huiusmodi decretis relaxandi, sub quoquo modo circà præmissa dispensandi, omnis, & quæcumque facultas sit penitus interdicta.

Non obstantibus quoad suprascripta omnia, & singula in huiusmodi decretis contenta, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcumque personarum, atque ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Instituti etiam necessario, & in indiuiduo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam sæcularium, quàm regularium locorum, nec non illorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis etiam mari magno, seu bulla aurea, aut aliàs nuncupatis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quo ad ea, quæ præsentibus aduersantur illis aliàs in suo robore permansuris, Sac. Congregatio Sanctitatis suæ

aucto-

auctoritate specialiter, & expressè derogat, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ die 23. Nouembris 1697.

Ioseph Card. Sacripantes Præfectus.

Ferdinandus Nuptius S. Congr. Secret.

Quocirca, cum dilectus filius noster Ioseph Tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ S.R.E. Præsbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis Præfectus, præfata decreta nobis retulerit, Nos considerantes eadem omnia, & singula decreta, ea qua decet maturitate digesta, & examinata, ac in vim Apostolicæ auctoritatis, eidem Congregationi specialiter, vt præfertur, attributæ peracta, perutilia fore censentes, illaque propterea perpetuò, & inuiolabiliter obseruari, necnon Constitutionis nostræ munimine roborare volentes. Motu proprio, non ad cuiusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinserta decreta, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, illisquè inuiolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adijcimus, quinimò, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus, omnia, & singula in supradictis decretis contenta, de nouo statuimus, decernimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibuscumque, etiam speciali, & indiuidua nota dignis omnino exactè, & perpetuò seruari volumus, sancimus, & mandamus.

Decernentes præsentes literas, cum omnibus, & singulis inibi contentis semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè, & inuiolabiliter obseruari, sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, quauis auctoritate praeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate iudicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam, quauis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit, attentari.

Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ præfata Congregatio, auctoritate per eiusdem recordationis Vrbanum Papam VIII., & respectiuè per Nos illi specialiter attributa, decreuit non obstare, quæ pariter, & iterum Nos tenore præsentium non obstare decernimus, & mandamus, quibus omnibus quoad ea, quæ præsentibus aduersantur, illis, aliàs in suo robore permansuris, etiam harum serie plenissimè, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentes literæ in valuis Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citorio, ac in acie Campi Floræ de Vrbe, vt moris est publicentur, & affigantur, sicque publicatæ, & affixæ, omnes & singulos, quos illæ concernunt perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuique eorum personaliter intimatæ fuissent.

Pa-

Pariterque, vt earumdem præsentium transumptis impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat, paginam hanc nostrarum Confirmationis, Approbationis, Statuti, Decretorum, Ordinationis, Voluntatis, Sanctionis, Mandatorum, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire, Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo. Decimo Kal. Ianuarij, Pontificatus Nostri Anno Septimo.

B. Cardinalis Prodat. **I. F. Card. Albanus.**

Visa de Curia I. Ciampinus.

I. Catallus.

Registrata in Secretaria Breuium.

Anno à Natiuitate Domini Nostri IESV Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo octauo Indictione sexta, die verò tertia Ianuarij, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Diuina Prouidentia Papæ Duodecimi, Anno Septimo, Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Ecclesiæ S. Ioannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, & in alijs locis solitis, & consuetis Vrbis, per me Ioannem Baptistam de Cappellis eiusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem. *Franciscus Antonius Simoncellus Magister Cursorum.*